

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Wujda

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2014 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. F. (1)

ur. (...) we W.,

córki A. i G. z domu B.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

w dniu 10 października 2013 roku we W. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki R. o nr rej. (...) włączając się do ruchu z terenu posesji przy ul. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu skutkiem czego zderzyła się z jadącą ulicą (...) od strony ul. (...) w kierunku ulicy (...) kierującą samochodem marki M. o nr rej. (...) M. T. (1) powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia i obrzęku nadgarstka prawego oraz złamania kości przedramienia prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na czas powyżej siedmiu dni,

tj. przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie w sprawie warunkowo umarza, wyznaczając jednocześnie okres próby na 1 (jeden) rok;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 46 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżoną do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonej M. T. (1) nawiązki w kwocie 2000 (dwóch tysięcy) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych przenoszących kwotę 1200 złotych oraz wymierza jej 100 złotych opłaty.

Sygn. akt II K 1072/13

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 10 października 2013r. M. F. (1) wyjeżdżała swoim samochodem marki R. o nr rej. (...) z parkingu przy przedszkolu przy ul. (...). Kobieta zamierzała skręcić w lewo w ul. (...), a wcześniej przepuścić inny pojazd, który wjeżdżał na teren tej posesji.

Było słonecznie, a jezdnia ul. (...) była czysta i sucha.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k. 43, 80, protokół oględzin miejsca zdarzenia – k.

5, 6, szkic miejsca wypadku – k. 7).

Dokonując manewru skrętu w lewo M. F. (1) nie zachowała szczególnej ostrożności, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i zaczęła wjeżdżać prostopadle do osi jezdni na ul. (...). Skutkiem tego zderzyła się z samochodem marki M. o nr rej. (...), kierowanym przez M. T. (1), która jechała od strony ul. (...) w kierunku ulicy (...).

Obie uczestniczki zajścia były trzeźwe.

(Dowód: opinia biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków – k. 47

- 50, zeznania świadka M. T. – k. 19, 80 – 81, protokół użycia urzą-

dzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wy-

dychanym powietrzu – k. 3,4, protokół oględzin pojazdu – k. 8 – 11).

Na skutek zdarzenia M. T. (1) odniosła obrażenia ciała w postaci stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia i obrzęku nadgarstka prawego oraz złamania kości przedramienia prawego, które naruszyły czynności narządów jej ciała na czas powyżej siedmiu dni.

(Dowód: opinia sądowno – lekarska – k. 16 – 17, dokumentacja medyczna – k. 21 –

23).

M. T. (1) od chwili zdarzenia do chwili obecnej nie powróciła do pracy. Przebywa na zwolnieniu lekarskim, od trzech miesięcy poddaje się rehabilitacji nadgarstka, którego pełna sprawność – w opinii jej lekarzy - prawdopodobnie nie powróci. Koszty rehabilitacji, jakie poniosła do tej pory od zdarzenia wyniosły około 2.000 zł.

(Dowód: zeznania świadka M. T. – k. 81).

Oskarżona M. F. (1) to trzydziestodwuletnia zamężna kobieta, matka trojga małoletnich dzieci.

M. F. (1) uzyskała wykształcenie średnie i jest technikiem fizjoterapii. Pracuje w zawodzie w (...) przy ul. (...) we W., gdzie osiąga dochód w kwocie 1700 zł. Nadto, oskarżona jest studentką I roku Wyższej Szkoły (...) we W. na Wydziale Fizjoterapii.

Zgodnie z jej własnym oświadczeniem, M. F. (1) nie była w przeszłości leczona psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Nie była również karana sędownie.

Oskarżona nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k. 42, dane osobopoznawcze – k. 45, wywiad kura-

tora – k. 74 – 76, K. – k. 44, informacja K. (...) – k. 73).

W toku postępowania oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i składała wyjaśnienia. Wyraziła skruchę.

Powyższych ustaleń stanu faktycznego Sąd dokonał na podstawie szczyrych, logicznych i szczegółowych zeznań pokrzywdzonej – M. T. (1) (k. 19, 80 – 81). Pokrzywdzona opisała okoliczności wypadku. - W szczególności wskazała, iż kiedy zmierając w stronę ul. (...) znajdowała się w okolicy szkoły przy ul. (...), zauważyła inny samochód wyjeżdżający przed nią z jej prawej strony – prostopadle do osi jezdni. Mimo tego, że zaczęła hamować i dawać sygnały dźwiękowe, kobieta kierująca pojazdem wjeżdżającym na jezdnię ul. (...) nie zareagowała, w związku z czym, uderzyła przodem swojego pojazdu w lewy bok wjeżdżającego samochodu.

Świadek podała też odniesione przez nią obrażenia, które znajdują potwierdzenie w znajdującej się w aktach obiektywnej dokumentacji medycznej (k. 21 – 23), a zeznając, iż do chwili obecnej przebywa na zwolnieniu lekarskim, przechodzi rehabilitację nadgarstka, który prawdopodobnie nie powróci do pełnej sprawności, wskazała na utrudnienia w życiu codziennym, jakich przysporzyło jej przedmiotowe zdarzenie.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie, Sąd wykorzystał również wyjaśnienia oskarżonej M. F. (1) (k. 43, 80), która przyznała w toku postępowania, że na jezdnię ul. (...) zamierzała wjechać z parkingu przy przedszkolu. Widziała jednak inny samochód, którego kierujący – z kolei – zamierzał skręcić na ten sam parking, w związku z czym chciała jak najszybciej zwolnić wąski przejazd na przedszkolne podwórko. Jak wskazywała, widziała, że z jej lewej strony w oddali stał tramwaj, a nadjeżdżający z tej właśnie strony samochód ją zaskoczył.

W toku postępowania Sąd posłużył się również sporządzonymi obiektywnie, nie kwestionowanymi przez strony protokołami: oględzin pojazdów biorących udział w kolizji (k. 8 – 11), jak też oględzin miejsca zdarzenia (k. 5, 6), który wraz ze szkicem (k. 7) obrazują miejsce kolizji. Wykorzystano też protokoły użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu obu kierujących (k. 3,4), wskazujące na fakt, iż w chwili zdarzenia obie kierujące były trzeźwe.

Nadto, posłużono się również obiektywną dokumentacją medyczną pokrzywdzonej w postaci karty informacyjnej (...) Szpitala (...) we W. oraz wynikiem badania RTG (k. 21 – 23), które – wraz ze wskazaniem wiedzy fachowej stanowiły podstawy opinii sądowno – lekarskiej dotyczącej charakteru i rodzaju obrażeń odniesionych przez M. T. (k. 16 – 17).

Sąd wykorzystał również rzetelną, fachową, a wydaną w oparciu materiały zgromadzone w aktach sprawy opinię biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych, ruchu drogowego i techniki samochodowej wydaną dnia 26 listopada 2013r. (k. 47 – 50). Biegły wskazał w niej uczestnika ruchu drogowego, który wypadek spowodował, jak też wypowiedział się na temat ewentualnej możliwości uniknięcia zdarzenia przez pokrzywdzoną.

Sąd, nie wykorzystał, jednak, opinii tego biegłego z dnia 7 listopada 2013r. (k. 28 – 36), która sporządzona została m. in. w oparciu o zeznania M. F. (1), jakie składała przed przedstawieniem jej zarzutów.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie, Sąd wykorzystał również sporządzone przez uprawnione podmioty dane osobopoznawcze oskarżonej (k. 45), jak też potwierdzający je wywiad kuratora (k. 74 – 76), które wskazywały na sytuację majątkową i osobistą oskarżonej. Posłużono się też jej danymi o karalności (k. 44), z których wynika uprzednia niekaralność M. F.. Wzięto też pod uwagę informację K. (...) (k. 73), wskazującą na fakt, iż oskarżona nie była karana mandatami karnymi za wykroczenia w ruchu drogowym.

Mając powyższe na względzie, Sąd warunkowo umorzył postępowanie prowadzone przeciwko M. F. (1) o to, że w dniu 10 października 2013 roku we W. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki R. o nr rej. (...) włączając się do ruchu z terenu posesji przy ul. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu skutkiem czego zderzyła się z jadącą ulicą (...) od strony ul. (...) w kierunku ulicy (...) kierującą samochodem marki M. o nr rej. (...) M. T. (1) powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia i obrzęku nadgarstka prawego oraz złamania kości przedramienia prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na czas powyżej siedmiu dni.

W świetle, bowiem, zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych, ruchu drogowego i techniki samochodowej, zeznań

pokrzywdzonej, jak też wyjaśnień samej M. F. (1), okoliczności czynu nie budziły wątpliwości. Mając, zaś, na względzie fakt, iż oskarżona, która zauważyła stojący tramwaj ze swojej lewej strony, lecz jednocześnie koncentrowała się na zwolnieniu wjazdu na parking, zauważyć trzeba, że jej wina była nieznaczna. – Tak też oceniono stopień społecznej szkodliwości zachowania M. F. (1). – Tu w szczególności, zwrócono uwagę na wyżej opisane okoliczności zdarzenia, jak też fakt, iż oskarżona zarzucanego jej czynu dopuściła się działając nieumyślnie. Mając, zaś, na względzie wyrażoną skruchę, nienaganną opinię w miejscu zamieszkania, a także niekaralność i przestrzeganie przepisów ruchu drogowego, stwierdzono, że M. F. (1) pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego w przyszłości, w szczególności, zaś, nie popełni przestępstwa.

Mając na względzie konieczność zrekompensowania pokrzywdzonej – choć w części - trudów i niedogodności, w tym kosztów, jakie ponieść musiała w związku z wypadkiem, Sąd – na jej rzecz od pokrzywdzonej zasądził kwotę 2.000 zł tytułem nawiązki.

W związku, natomiast, z tym, że oskarżona swoim zachowaniem wywołała niniejsze postępowanie, Sąd – mając na względzie jej skromny dochód oraz ilość osób na utrzymaniu – zwolnił M. F. od kosztów sądowych ponad kwotę 1200 zł oraz obciążył opłatą w kwocie 100 zł. Uznał, bowiem, iż pokrycie ich w pełnej wysokości naraziłoby ją na uszczerbek dla jej utrzymania.